

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การขอให้ทบทวนคำสั่งปรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชน
เป็นการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่*

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ (คสท) ๕๘๐๑/๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สถาบัน) จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ และความในวรรคสองกำหนดให้สถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น โดยมีคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (คณะกรรมการ) ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศกำหนด และมีผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (ผู้อำนวยการ) เป็นผู้บริหารกิจการของสถาบันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ สำหรับในส่วนของการบริหารงานบุคคล จะเป็นไปตามข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยในการปรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่นั้น ข้อ ๖ แห่งระเบียบสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยหลักเกณฑ์การปรับตำแหน่ง การปรับเงินเดือน และวิธีการจ่ายเงินเดือนและค่าจ้างผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ กำหนดขั้นตอนและผู้มีอำนาจในการปรับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ไว้ว่า ให้ส่วนบริหารทรัพยากรบุคคลรวบรวมและจัดทำข้อพิจารณาเสนอความคิดเห็น รวมถึงผลกระทบอื่น ๆ นำเสนอคณะกรรมการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (กบพ.) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ที่ ๕๙/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ พิจารณาก่อนกร่อนก่อนนำเสนอต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณา

ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อำนวยการออกคำสั่งสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ที่ ๖๑/๒๕๖๕ เรื่อง ปรับตำแหน่ง บรรจุ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่พ้นจากการรักษาการ และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่รักษาการในตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ปรับตำแหน่งของนาย อ. จากผู้อำนวยการส่วนพัฒนานโยบายและกลยุทธ์ทรัพยากรบุคคล (บส.๔) ฝ่ายทรัพยากรบุคคล กลุ่มสนับสนุน ไปดำรงตำแหน่งนักพัฒนากิจการอาวุโส (ยพ.๔) ส่วนวิเคราะห์ธุรกิจและการร่วมทุน ฝ่ายพัฒนากิจการ กลุ่มกลยุทธ์และพัฒนากิจการ ซึ่งนาย อ. เห็นว่าคำสั่งปรับตำแหน่งไม่ได้พิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องและกระทบสิทธิของตน จึงใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ขอให้ผู้อำนวยการเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งดังกล่าว รวมถึงแจ้งผล

*ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

การพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ แต่ผู้อำนวยการเห็นว่าการอุทธรณ์ไม่เข้าเงื่อนไขตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ตามข้อ ๖๑ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้สามารถยื่นอุทธรณ์ได้เพียงสามกรณี ได้แก่ การถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้พักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงาน เท่านั้น และไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากข้อบังคับดังกล่าวกำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้แล้ว จึงต้องปฏิบัติตามข้อบังคับเท่านั้น จึงไม่ได้พิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นาย อ. เห็นว่าผู้อำนวยการมิได้พิจารณาอุทธรณ์ตามระยะเวลาที่กำหนดและปฏิบัติไม่ถูกต้อง จึงร้องทุกข์การดำเนินการของผู้ผู้อำนวยการต่อคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการได้ให้ผู้อำนวยการชี้แจงเรื่องดังกล่าว ต่อมาผู้อำนวยการเห็นว่าเพื่อให้เกิดความยุติธรรมจึงได้พิจารณาทบทวนคำสั่งดังกล่าวอีกครั้งและเห็นว่าคำสั่งถูกต้องแล้ว จึงรายงานให้คณะกรรมการทราบ

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งปรับตำแหน่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และแม้ว่าข้อบังคับดังกล่าวจะกำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้ แต่ไม่ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์การปรับตำแหน่งซึ่งตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ จึงเห็นว่าเมื่อหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับดังกล่าวต่ำกว่า และไม่ได้มีระเบียบข้อบังคับอื่นที่กำหนดเรื่องการอุทธรณ์การปรับตำแหน่งไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คณะกรรมการจึงมีมติให้ผู้อำนวยการในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองพิจารณาอุทธรณ์ของนาย อ. ให้เป็นไปตามความเห็นดังกล่าว ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและเป็นแนวทางปฏิบัติของสถาบันต่อไป จึงขอหารือดังนี้

๑. เมื่อข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์การปรับตำแหน่งไว้ รวมถึงไม่ได้มีระเบียบข้อบังคับอื่นที่กำหนดเรื่องการอุทธรณ์การปรับตำแหน่งไว้เป็นการเฉพาะ จึงถือว่าข้อบังคับดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ต่ำกว่า ตามที่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดไว้ ดังนั้น การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามที่คณะกรรมการมีมติถูกต้องแล้วหรือไม่

๒. เนื่องจากปัจจุบันการพิจารณาอุทธรณ์ล่วงเลยระยะเวลาตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว คณะกรรมการยังคงต้องมีการพิจารณาอุทธรณ์กรณีนี้ให้เป็นไปตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ต่อไปหรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ได้พิจารณาข้อหาหรือของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ โดยมีผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศและผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ แยกหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ไว้อย่างชัดเจน โดยในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งให้พักงาน หรือคำสั่งให้ออกจากงาน ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ตามข้อ ๖๑ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ แต่หากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หรือแบบธรรมเนียมของสถาบัน ให้มีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๖๒ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ ซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกับหมวด ๑๐ การร้องทุกข์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๒^๒ ที่กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อำนาจอุทธรณ์ตามหมวด ๙ การอุทธรณ์ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ จึงเห็นสมควรกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาทั้งสองประเด็นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในกรณีที่พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมถึงข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือระเบียบข้อบังคับอื่นไม่ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์การปรับตำแหน่งไว้ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

ประเด็นที่สอง เนื่องจากการพิจารณาอุทธรณ์ล่วงเลยระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว คณะกรรมการยังคงต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปหรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พิจารณาแล้วมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า คำสั่งสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ที่ ๖๑/๒๕๖๕ฯ ซึ่งปรับตำแหน่งนาย อ. จากผู้อำนวยการส่วนพัฒนานโยบายและกลยุทธ์ทรัพยากรบุคคล (บส.๔) ไปดำรงตำแหน่งนักพัฒนากิจการอาวุโส (ยพ.๔) มิใช่กรณีที่สามารถอุทธรณ์ได้ตามข้อ ๖๑^๓ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ เนื่องจากบทบัญญัติ

^๒มาตรา ๑๒๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อำนาจอุทธรณ์ตามหมวด ๙ การอุทธรณ์ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

^๓ข้อ ๖๑ เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้พักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อบังคับนี้ และประสงค์จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้พักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงานดังกล่าว ให้ผู้นั้นยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยเป็นประการใด ให้ผู้อำนวยการพิจารณาดำเนินการโดยไม่ชักช้า และให้ถือเป็นที่สุด

กรณีที่ผู้อำนวยการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงาน ให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสั่งให้เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างกลับเข้าปฏิบัติงานตามข้อ ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ดังกล่าวกำหนดเฉพาะกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งให้พักงาน หรือคำสั่งให้ออกจากงาน ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง แต่เป็นกรณีที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๖๒^๔ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ เนื่องจากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หรือแบบธรรมเนียมของสถาบัน และในกรณีที่เป็นการร้องทุกข์ผู้อำนวยการ ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๒ (๒) แห่งข้อบังคับดังกล่าว และโดยที่การร้องทุกข์ถือว่าเป็นการอุทธรณ์ลักษณะหนึ่ง เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาสามารถยื่นคำร้องทุกข์เพื่อให้มีการพิจารณา ทบทวนการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา จึงเป็นกรณีที่กฎหมายเฉพาะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลา อุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้แล้ว ดังนั้น การร้องทุกข์คำสั่งปรับตำแหน่งดังกล่าวจึงต้องดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ๖๒ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ และไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๔๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓^๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

^๔ข้อ ๖๒ เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หรือแบบธรรมเนียมของสถาบัน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นการร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาระดับรองผู้อำนวยการลงมา ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการและผู้อำนาจการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคำร้องทุกข์ขึ้นคณะหนึ่ง หรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายเพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และรายงานผลการพิจารณา และเสนอต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป เมื่อผู้อำนวยการได้สั่งการเป็นประการใดแล้วให้ถือเป็นที่ยุติ

(๒) กรณีที่เป็นการร้องทุกข์ผู้อำนวยการ ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

^๕มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๖๓/๒ วรรคหนึ่ง

^๖มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ และมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อข้อ ๖๒^๗ แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาการพิจารณาคำร้องทุกข์ไว้ กรณีจึงอาจเทียบเคียงการนำระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕^๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยคณะกรรมการควรพิจารณาคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์ แต่ถ้ามิเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม แม้ระยะเวลาดังกล่าวจะล่วงเลยมาแล้ว คณะกรรมการยังคงมีหน้าที่และอำนาจในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว

อนึ่ง คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ ข้อ ๖๑^๙ มิได้กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ไว้ และข้อ ๖๒ ก็มีกำหนดระยะเวลาการยื่นคำร้องทุกข์และระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ไว้ สมควรกำหนดเสียให้ชัดเจนเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อมิให้เกิดปัญหาเช่นเดียวกับกรณีตามข้อหาเรื่องนี้ขึ้นอีก

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๖

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

“มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น